Áldott feltámadási ünnepet kívánunk!

TESTVÉREK

a Budapest József utcai Baptista Gyülekezet lapja

XVII. évfolyam 4. szám 2007. április

Égetően fontos kérdés

„Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.” (Róm 8:19)

Amikor erre az Igére gondolok, és megpróbálom átélni annak valóságát, akkor azt hiszem, hogy nem sok olyan Ige van Bibliánkban, amelyet ne olyan nagyon szétszakadozottnak látna a világ, mint ezt.

A jelenkor történelmi szakaszában nem várja sóvárogva az Isten fiait a teremtett világ. – Azért, mert a jelenkor hívő emberei nem jól képviselik Isten ügyét a teremtett világ előtt. Vannak, akik azt gondolják: ez az igevers valamikor igaz volt, de nem mindig, tehát történelmi korhoz kötött. A kérdés csak az, hogy neked kedves Olvasó, és nekem, vannak-e friss tapasztalataink erről? Ma nagyon nehéz terheket cipelnek az emberek. Fiatalok, idősek egyaránt. Ez a világ igenis sóvárogva várja Isten fiainak megjelenését. De van-e fél órányi időd, hogy valakivel leülj beszélgetni? Ha nincs, akkor ne jelentsd ki, hogy nem várja a világ az Isten fiainak megjelenését.

Az autóbuszon szomorú asszony ül, aki gyermeket szeretne. Fiatal lány többször ellátogat a gyülekezetbe; másik ember arra vár, hogy valaki felhívja telefonon… és a sornak nincsen vége. Csak figyelmesen nézzél széjjel a környezetedben! Az Isten fiai nem mindig veszik észre, kinek a szívében van vágyódás az élő Isten után. Van-e időd másokat elhívni a gyülekezeti összejövetelekre? Ahol talán egy kedves ének, vagy egy gyermekkorban tanult bibliavers felelevenedne bennük, és a vágyak lángra kaphatnának. Vagy a meghívott kereső lelkekkel együtt beszélgetni az életük terheiről! Kellene a Jézus szeretete, és megértése ennek a világnak! A kérdés az, hogy van-e reá időnk, van-e küldetéstudatunk? Soksok ember várja elszigetelten az Isten fiainak a megjelenését. Akarjuk-e tovább vinni a krisztusi üzenetet? Munkahelyen hívő munkatársak beszélgetnek, a nem hitben élők is belekapcsolódnak a beszélgetésekbe, ott van a szikra a szívükben. A kérdés csak az: tudják-e, hogy hozzád lehet, kell fordulni, mert Te vagy az a személy, akit sóvárogva várnak?

A mi küldetésünk: *„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”* (Mt 28:19-20) – Sokszor úgy érezzük, hogy Jézus Krisztus nincs velünk, pedig megígérte! De Jézus feltételhez kötötte ígéretét! Nem ígérte, hogy közösséget vállal azzal, aki Őt szégyelli (lásd: Lk 9:26). Ha most is úgy érzed, hogy nincs veled, akkor fordulj magadba! Állandó jelenlétének ígéretét elfogadtad-e? Isten az Ő gyermekei számára adja, hogy vigyék tovább az evangélium örömhírét! Miért van, hogy sokak szíve megkeményedett? Miért van az, hogy úgy érzed, beszűkültek a lehetőségek? Ne a világban keresd az okokat! Lásd meg, Jézus Krisztusnak missziós lelkületű tanítványokra van szüksége, akik úgy forgolódnak ebben a világban, hogy közben Megváltójuk jó tanúi, bizonyságtevői is. Mások is kívánják – mégha nem is tudatosult bennük

–, hogy hívő közösségben lehessenek! Égetően fontos kérdés ez. Ne ismerjünk fáradságot, és hozzunk idő áldozatot is érte! Megszoktuk, hogy belső gyülekezeti életünket jól megszervezve éljük. De mi értelme van az imaháznak mint olyan „menedékháznak", ahová nem térnek be a megfáradt lelkek? Hallom, hogy Jézus hív engem - téged, de közben a szomszédok, a barátok és a körülöttem élők semmit nem tudnak róla! Buzduljon fel szívünk, mert Jézus Krisztus ajtókat nyitott a megtérni vágyók számára. Óvjon meg az Úr bennünket attól, hogyha valaki a nyitott ajtón be akar menni, mi annak akadályai legyünk! Jézus Krisztus a lélekmentő szolgálatra minden megtért embert elhívott. Amikor eljön értünk a mi Urunk, minden lelket számon kér rajtunk. Van egy kedves ének: *„Üres kézzel menjek-é el? Álljak úgy az Úr előtt?"*

Kedves Olvasó! Próbáld számba venni a környezetedben embertársaidat, ahol élsz és dolgozol. Van-e ott legalább egy lélek, akit hívni tudnál Krisztus útjára a legnagyobb öröm, a lélekmentés örömével? Az Úr Jézus bőségesen kárpótolja a lélekmentésre szánt időt, energiát. Hidd el, hogy Jézus Krisztus meg fog segíteni ebben a sürgős és fontos munkában!

MÉSZÁROS LAJOS
ÉLETREVALÓ KARITATÍV EGYESÜLET
ELNÖKSÉGI TAG

Híradás

Enyhe volt az idei tél, és rövid. Legalábbis így tűnik fokokban és napokban mérve. Mégis jólesik a tavaszi napfény. Úgy vágyunk a simogató napsugarakra, mintha valami fagyos dermedtség ült volna ránk, amitől nagyon kellene már szabadulni. Létezik-e olyan kikelet, amikor a lelkünkben olvad a jég, és vidámság, bizakodás, szeretet bimbózik ott, ahol eddig komor gondok egész serege, keserű harag fojtott el mindent, ami élet?

Sokan ilyen, és ezekhez hasonló nehéz kérdésekkel lépnek be egyszerű kápolnánkba, várva azt az isteni fénysugarat, ami mindent jóra változtat. Az igazság az, hogy sokszor így jövünk ide mindannyian. A csoda pedig az, hogy tényleg megérinti vágyakozó szívünket a mindenható Isten, és mutat számunkra egy új utat, egy valódi lehetőséget a derűs élethez. Tavasz van, ünnepek sorára készülünk, ki így, ki úgy. Mit is kezdjünk velük, igazán mire jók ezek? Ötleteink vannak, de valami mindig kimarad, elsikkad, netán elromlik, minden jóakaratunk ellenére is. Nem sokat morfondírozunk a tavaszi napfényen, csak egyszerűen elfogadjuk barátságos melegét. Ugyanígy vannak az ünnepek Isten ajándékaként, hogy törjék bennünk a jeget, közel hozzanak fagyos emberszíveket egymáshoz, s közel vigyenek a nekünk is életet adó Istenhez. Alig van hátra néhány aggódó, robotos hét, és eljön virágvasárnap, nagypéntek és a húsvét. Olyanok, akár az emberi élet: öröm, bánat és mégis öröm? Keresi a szívünk ennek a „mégis örömnek" a vigasztaló reménysugarát és nem hiába. Isten ajándékaként ránk is ragyog. Nyissunk hát ablakot, szívet az Élet Világosságának, és nem marad el számunkra sem az igazi tavasz!

Ezért létezik a keresztyének közösségében, itt a „nyóckerben" a József utcai Baptista Gyülekezet, hogy hívjon és megkeressen minden lelki tavaszra vágyót, és fogadja, bárki legyen is az. Ezért várjuk vasárnap reggelenként a gyermekeket bibliaórán, a felnőtteket az istentisztelet közösségében, az időseket minden hónap második csütörtökének délutánján, a fiatalokat minden pénteken este. Szeretettel fogadjuk, aki csendben elmélyülni akar a gondolataiban, Istent keresve, aki baráti szóra, testvéri kézfogásra vágyik, aki gyönyörködni szeretne lélekemelő kóruséneklésben, aki az életének terheit akarja letenni, annak nyitva áll az ajtónk minden alkalmunkon. S ha akad valaki, aki az ünnepek közeledtével arra kíváncsi, mit is foglalkoznak ezzel annyit a keresztyének, vagy éppen a baptisták, ne féljen, jöjjön el, és ismerje meg.

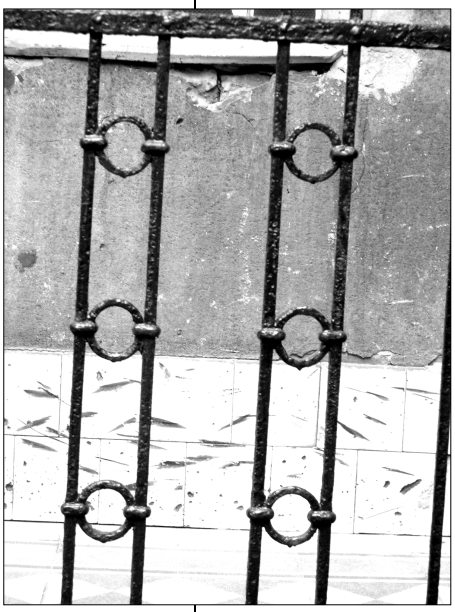
Kívánjuk, hogy mind többen örülhessünk ezen a tavaszon annak a napmelegnek, amely számunkra is elhozza Isten szeretetét Jézus Krisztus váltságműve által!

ÚJVÁRI FERENC

Ima a családban

A napokban megdöbbentő hír rázta meg családunkat. Egyik nagyon közeli családtagunk szervezetében megfordíthatatlan betegséget diagnosztizáltak az orvosok. Sem életkori, sem egészségi állapota nem készített erre elő bennünket. Mennyire nincs emberi kézben az élet! Mit ér a logika, az emberi elképzelés, ha Isten másként rendelkezik.

Híreket hallunk társadalmi változásokról. Csóváljuk a fejünket, amikor elsuhannak ezek a rendelkezések a fejünk fölött. De, amelyik egyenesen felénk jön, megremegtet. Számomra ilyen most az iskolák bezárásáról szóló. Egyik gyermekem, aki első osztályos korában már átélt ilyet, s azt követően szabályos kálváriát járt végig a következő nyolc év alatt, most a középiskolában, ahol végre jól érzi magát, örömmel készül a választott pályára, ismét inog a talaj a lába alatt. Mi vár rá? – borzongat meg a kérdés.

Sorolhatnám még, s most bizonyára mindannyian, akik e sorokat olvassák hozzátehetik a maguk sorsát, hosszú-hosszú listát állíthatnánk össze mindarról, ami megdöbbenti életünket naponként. S ilyenkor megpróbáljuk megragadni az egyetlen kapaszkodót – az imát: „Istenem, segíts! Te, akinek mindenek fölött hatalma van, tedd meg ezt, tedd meg azt!" S hangzanak az irányító szavak. A listát úgy soroljuk, mintha egy jó tündérrel állnánk szemben, aki teljesíti nemcsak három, de harminchárom kívánságunkat is. Adódik néha, hogy tehetetlenül tárom szét a karom, amikor gyermekem nekem szegezi a kérdést, de hát én imádkoztam, mégsem segített. Hogyan is magyarázzam meg neki az imádság lényegét? Hiszen valóban pici koruktól összetettük a kezüket reggel, este, evés előtt, evés után. Mégis kérdés a kérdés. Az imádság világa titokzatos, megkockáztatnám a kifejezést, misztikus. Olyan régiókba visz bennünket, amelyek csak akkor nyílnak meg és jelentenek bármit, ha hiszünk az értünk meghalt és feltámadt Jézus Krisztusban. Ez a hit nyitja meg azt az ajtót, amin keresztüllépve csodálatos közösségben lehetünk az Atyával.

Az imádság számomra mindig természetesnek tűnt, hiszem már nagyszüleim, szüleim révén türelmesen végig kellett ülnöm a családi áhítatok idejét. S gyermekkoromban sokszor az imaórát is, hiszen nem az imaóra ideje alatt volt a vasárnapi iskola. Időnként, mi tagadás unalmasnak, máskor olyan meghitt „csendespihenőnek" éreztem azt az órát. Néha megmosolyogtuk az idősek hosszú imádságát, máskor rácsodálkoztam szófordulataikra, mi mindent belefoglaltak egy-egy mondatba. Aztán néha azt furcsálltam, miért imádkoznak efféle apróságokért olyan nagy hálaadással, hogy el tudtak jönni az imaházba. Fiatalon hitre jutva szép lassan én is bekapcsolódtam az imádságokba. Igyekeztem csöndességemet gondosan ápolni. Sokszor elmondtam kéréseimet, s imából felkelve mégis tettem a dolgom, ahogy jónak láttam. Aztán előkerült bennem is a kérdés, ami most gyermekeimben. Mennyit imádkoztam valamiért, jól előkészítettem, megterveztem mindent, s mégsem úgy történtek az események. Akkor Istent ostromoltam kérdéseimmel, pereltem vele, zakatolt a lelkem előtte. Mígnem, időnként évek multával – rádöbben, milyen nagy ajándék, hogy nem a kívánságaimat elégíti ki az Atya, hanem kezében tartja sorsomat. Megtanított arra, hogy valóban az Ő ajándéka a gyermek. Meg arra, hogy milyen érzés napról napra az Ő gondoskodásától függni a mindennapi kenyér kérdésében. S látnom kell, hány olyan élménnyel ajándékozott meg ezeket átélve, ami nélkül sokkal szegényebb lenne az életem.

Egyre jobban szeretek imádkozni. Megnyugtat, hogy teljes őszinteséggel tárhatom fel az Atya előtt a szívem. Még a negatív élményeimet is. Nem kell köntörfalaznom, Ő megsimogatja a lelkem. Lenyugtat, s micsoda élmény, mikor ezek a kavargó érzések Jézus Krisztus szeretete által a helyükre kerülnek. Sokat segít a rám terhelődő felelősséggel kapcsolatban is. Valóban nem kell cipelnem olyan terheket, amelyek megoldása képtelennek tűnik a szememben. Egyre nagyobb békességet ad az, amikor nem a kéréseimet sorolom, hanem az Ő akaratának kibontakozását várom. Jóságában, szeretetében bízhatom, már többször megtapasztalhattam, hogy jobban járok, ha a kormányrudat nem ragadom ki az Ő kezéből.

Ima, fohász – milyen szép szavak! Sóhaj Isten felé, aki szerető tekintetével kíséri életünket! Keressük meg a mindennapok forgatagában azt a néhány percet, melyben egyénileg, családostól megállhatunk Isten színe előtt. Ajándék ez mindannyiunk számára.

ÚJVÁRINÉ SZABÓ ANIKÓ

A Minden Korosztály Bibliai Közössége

„Mórijjá" csoportjában kb. fél éve Ézsaiás könyvét tanulmányozzuk.

Nem mindig könnyű dolog, néha kifejezetten nehéz szellemi harc egy-egy igeszakasz helyes értelmezése, mai üzenetének megtalálása. Azonban ez a küzdelem örömteli, izgalmas, és segítségünkre van benne Isten Szentlelke. Ha közös beszélgetés keretében összeadjuk egyéni meglátásainkat, sokkal teljesebb képet kapunk az adott szakaszról, mintha csupán magunkban foglalkoznánk vele. Természetesen az egyéni igeolvasás, felkészülés sem elhanyagolható, hiszen csak ezután lehet érdemben bekapcsolódni a csoportos tanulmányozásba.

Beszélgetésünk fő vonulatát a következő kérdések határozzák meg:

1. Mit mondott Isten az Ige Ézsaiás korabeli hallgatóinak, mire buzdította, mitől óvta őket?
2. Mit mond ugyanez a szakasz Isten mai népének, már az Újszövetség ismeretében? Mit mond gyülekezetünk egészének?
3. Mit üzen, mire tanít téged – engem - őt; itt és most, egyéni életünkben a vizsgált bibliavers?

Alázattal elfogadjuk, hogy kérdéseinkre nem kapjuk meg mindig a mindenben kielégítő választ, hiszen *„a titkok az ÚRéi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a mieink és a fiainkéi mindörökké…"* (5 Móz 29:28). *„Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert az Isten."* (1 Kor 13:12)

Csoportunk létszáma 5–10 fő között változik. Minden korosztály képviselteti magát benne 25 évestől a 80 fölötti testvérig. Úgy látom, ez így jó: hiszen az idősek érett, kipróbált hite példa lehet az ifjabb korosztály számára; míg a fiatalos lelkesedés, frissesség az időseket üdítheti fel.

Persze akad munkánkban javítanivaló is. Általában csak 9 óra után 8-10 perccel gyűlik össze a csoport, akkor tudjuk megkezdeni a foglalkozást. Igaz, 10 órára befejezni is csak nehezen tudjuk, mert addigra úgy belejövünk – ami viszont egyáltalán nem baj.

Kérjük az Urat, hogy adjon további olyan testvéreket, akiknek lelki ajándékuk és kedvük is van bibliaköri foglalkozások vezetésére. Természetesen tudom, hogy a napi munka után elfáradva nem mindig könnyű felkészülni a beszélgetések megfelelő színvonalú irányítására, de azt is rendszeresen személyesen megtapasztalom, hogy a befektetett fáradság bőven megtérül igeismeretben, és az Istennel való kapcsolat erősödésében.

Mindenkinek kívánom, bármelyik csoportban is van, hogy váljék a közös bibliatanulmányozás hitbeli erősödésének egyik forrásává. Aki pedig nem vesz részt benne, próbálja ki, érdemes!

M G

Királyok nyomában – gondolatok Ászá királyról

alapige: 2 Krón 14-15

Lassan fél éve foglalkozunk az ifjúsági órákon Izrael és Júda királyaival, és néhány hete Ászá életéhez értünk. Örültem a lehetőségnek, hogy vele foglalkozhatunk, hiszen az ezt megelőző hetekben Roboám, és Jeroboám életében súlyos próbákat, és az Úr ítéletét láthattuk, így Ászá életét megismerni igazi felüdülést jelentett számomra, hiszen itt egy istenfélő király életét láthatjuk.

Ha figyelmesen olvassuk az Igét, láthatjuk, hogy Ászá életének előttünk lévő szakaszában három jól látható részt különíthetünk el: Felkészülési időszak – próbatétel – és győzelem.

A 14. fejezet első részében megfigyelhetjük, hogy miután Ászá őszintén kereste az Urat, Ő békességgel és gazdagsággal ajándékozta meg. Azonban, amint azt a király jól felismerte, ez egy felkészülési időszak volt az életében, az eljövő próbatételre. Ászá jól élt ezzel a lehetőséggel: erődítményeket épített, felszerelte a hadseregét, igazságosan, és hitben vezette a népét, egyszóval hűségesen végezte az Istentől a királyokra bízott szolgálatot.

Itt áll előttünk az első kérdés: Mihez kezdünk az Isten által nekünk adott békés, áldott időszakokkal? Felhasználjuk őket, hogy elmélyüljön a hitünk és közösségünk Istennel, vagy elpazaroljuk a nekünk adott lehetőségeket, és elmulasztjuk az alkalmakat? Én a magam részéről, amikor semmi nem fenyeget, hajlamos vagyok megpihenni, és így (sajnos) gyakran készületlenül érhetnek a Sátán támadásai. Azt a törvényszerűséget figyelhetjük meg az életünkben, és ebben az Igében, hogy a békében, a nyugodt időszakokban való viselkedésünk dönti el, hogy hogyan fogunk reagálni a próbákban, a nehézségekben. Ha jól használtuk a béke, és áldás időszakát, nem gond megállni a kísértések között, nem probléma Istenhez fordulni szabadításért. De ha elszalasztottuk a felkészülést, bizony sokszor csak sodródunk a nehéz időszakokban.

A 14. rész második felében olyan ellenség sorakozik fel Júda ellen, amire még nem volt példa. Az Ige milliós haderőről beszél, ami elképzelhetetlen tömeget jelent. Ekkora fenyegetés még sohasem érte Izraelt, mint most. Felmerülhet bennünk a kérdés, hogy hogyan történhet ilyen? Hiszen Ászá őszintén követte az Urat, és tisztán vezette a népét. Nem kellett volna Istennek megóvnia ilyen próbától? Hogy teheti ki ilyen támadásnak, amilyennek istentelen elődeit még soha? Azt kell itt látnunk, hogy az istenfélő élet nem ment meg a próbatételtől. A hívők élete gyakran göröngyösebb, mint a hitetleneké. Ami megkülönböztethet minket, hogy hogyan reagálunk ezekben a helyzetekben. Emberi segítséget, szövetségeseket keresünk, vagy mennyei Atyánkhoz futunk? Elkeseredünk, vagy rá nézünk, és Tőle kérünk erőt? A másik fontos dolog, hogy látnunk kell, Isten nem jókedvéből ad próbát, nehézséget a hívőknek. Az Úr *„…nem szíve szerint alázza és szomorítja meg az embereket.”* (JSir 3:33) Isten őszintén szeret minket, és nem örül neki, ha próbát kell adnia az életünkben. Amikor Mózes megkérdezi a nevét az égő csipkebokor mellett, azt mondja „vagyok aki vagyok”. Eredetileg egy nagyon gazdag kifejezést használ, ami a következőt is jelenti: Veled Vagyok. Isten mindig mellettünk van a próbákban, velünk együtt viseli a terhet, nem a „pálya széléről figyeli jegyzetelve”, vajon hogyan teljesítünk, vajon megéri-e még velünk foglalkoznia. Az Úr velünk tart, nemcsak az áldott időszakokban, de ha lehet, a próbákban még inkább. Az embereknek (és bizony a hívőknek is) szükségük van a nehézségekre, mert ezek a helyzetek mutatják meg igazán, hogy mi lakozik bennünk, és ezek visznek bennünket a legközelebb Istenhez. Ez történik az igénkben is: A próbában való győzelem olyan eredménnyel (itt anyagi gazdagsággal is) jár, ami egyébként elképzelhetetlen lett volna. Érdekes mégis látnunk az Isten által küldött próféta üzenetét ebben a helyzetben. Isten a próféta által figyelmeztet: Ne higgyük, hogyha megálltuk a próbában, akkor minden automatikusan rendben lesz ezután. Szánjuk újra tudatosan Istennek az életünket, és kövessük Őt

kitartóan. Fennáll a veszélye, hogy azt higgyük, egy-egy nagy szabadulás, megmenekülés, győzelem automatikusan biztosítja a hitünk és életünk sikeres „működését", tisztaságát, de Isten ezen a történeten keresztül figyelmezet: az emlékek, az egyszeri győzelmek könnyen elhalványulnak a szívünkben, nem elegek egy életre. Szánjuk oda magunkat tudatosan az Örökkévalónak, és keressük kitartóan az Ő akaratát, és Ő sem feledkezik el rólunk.

Ászá bölcsen megragadta erre az alkalmat, és megújította saját és népe hitét. Számomra megható olvasni: *„Örvendezett egész Júda az eskünek, mert teljes szívvel tettek esküt, és egy akarattal keresték Istent, és meg is találták…"* (2 Krón 15:15) Isten örömmel vette, hogy keresték Őt, és velük volt. Azt hiszem, jó dolog lehetett abban a generációban élni. Kövessük a példájukat, hogy az Úr minket is megajándékozhasson szeretetével, és a mi életünket is az ezt a szentírási szakaszt körülvevő fény ragyoghassa be!

MAGYAR ATTILA

A Biblia ígéretei az imádkozással kapcsolatosan

Jézus megkísértése *„…Az Urat, a te Istenedet imádd és csak neki szolgálj!"* (Mt 4:10)

Jézus Péterhez szólt: *„Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlen."* (Mt 26:41)

„Engedelmeskedjetek azért az Istennek, de álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek." (Jak 4:7)

Az imádkozás a leghatalmasabb fegyverünk!

A Gecsemáné kertben Jézus *»amikor azt mondta nekik: „Én vagyok" - visszatántorodtak, és a földre estek."«* (Jn 18:6)

Az ima Isten ígéreteibe kapaszkodik, és elválasztja a sötétség erőit a világosság erősségétől. Falat emel közénk, és a sötétség erői közé.

Az ima elhozza Isten angyalait segítségünkre. Elizeus imádkozott – az Úr cselekedett (lásd 2 Kir 6:15-17).

Az ima keresztülhúzza a Sátán terveit, legyőzi, bármilyen erősségűek is azok!

„Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak." (Ef 6:12) Pál itt két utat javasol, küzdelmet a Lélek kardjával, és imával *„Minden imádságotokban és könyörgésetekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által. Éppen azért legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve az összes szentekért."* (Ef 6:18)

Az imádkozás a „Mestertől" tanult hadviselési mód a Sátánnal szemben. A Szentlélek megerősít bennünket, megtörik a gonosz hatalma, és az emberekre gyakorolt befolyása. A Sátán munkája erejét veszti. *„…Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa."* (1 Jn 3:8)

Jézus Krisztus golgotai győzelme által imádságaink meghallgatást találnak.

Imatémáink: hálaadás – dicséret – magasztalás az Úr Jézusért:

– Kérjük, hogy Isten újítsa meg a vezetők, és gyülekezeti tagok imaéletét, kéréseinket hallgassa meg, imaszolgálatunk által adjon új megtérőket. Tanítson meg Lélekben és igazságban imádkozni.
– Személyválogatás nélküli szeretetért. Lelki-testi betegek gyógyulásáért. Az imacsoport létszámbeli növekedéséért.

(Mustármag imacsoport, 2007. február 28.)

M L

Március 11-én

Takács Richárd és **Oláh Mariann**

eljegyezték egymást.

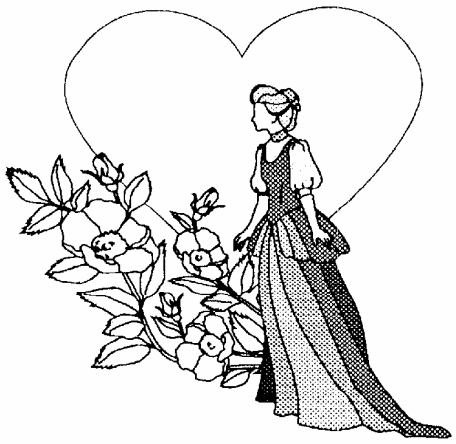
Boldog közös jövőt kíván a gyülekezet testvérisége!

„Azután ezt mondta az ÚRisten: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat." (1 Móz 2:18)

Női nap a pestimrei gyülekezetben

2007. március 3.
alapige: **2 Kor 5:17-21**
téma: **Családjaink a XXI. század fogságában**

Rendkívül terhelt világban élünk. Sokkal nehezebb a családok élete, mint 40-50 évvel ezelőtt. Nagyon kiszolgáltatottak vagyunk. Igaz, kinyílt előttünk a világ. Sokkal több ismeretet szerezhetünk a környezetünkről, mint régen, s ez nagyon sok esetben hátrányos, kárunkra van. Leterhelődünk fölöslegesen, magunkra veszünk olyan gondokat, amelyeket nem bírunk el, viszont elmegyünk sokszor olyan feladatok mellett, amit fel kellene vállalnunk. Ez esetben úgy érezzük, hogy már nem bírunk több terhet hordani. Ez egy mókuskerék.

Az emberi kapcsolatok minősége nagyon alacsony szintre került. Mai világunkban nem fontos az ember. – Fontos a pénz, karrier, szórakozás, kényelem, de ezek mindenáron. A hívő emberek, hívő családok legnagyobb erénye az, ők ismerhetik, hogy az emberi kapcsolatok eredendően hogyan működhetnek jól.

Feladatunk, hogy folyamatosan önkontroll alatt tartsuk kapcsolatainkat Isten jelenlétében, hogy amikor a romboló dolgok megjelennek az életünkben, azonnal észrevegyük és orvosolni tudjuk, vagyis Istennel és emberekkel közösen megtisztítsuk magunkat és egymást azoktól. Melyek azok a kapcsolatokat romboló viselkedésformák, amelyeket még csírájukban ki kell irtanunk magunkból?

A szeretetet romboló magatartásformák

1. Kegyetlenség

Az egyik legnehezebben érthető dolog, amit az emberek egymás ellen elkövetnek, fájdalmat okozni a másiknak. Vagy gondatlanságból azzal, hogy segítséget kér tőlem, de nem érdekel, mi lesz vele, vagy szándékosan azzal a céllal, hogy szenvedjen. Létezik érzelmi kegyetlenség is. Vannak összetört házastársak, szülők, gyermekek, akikhez egy ujjal sem nyúltak, mégis félnek, szenvednek.

2. Elutasítás

Valaki olyan helyzetben van, hogy szüksége van arra, érezze; szeretik. Azonban akitől ezt elvárná, rideg hozzá. Vagy csak éppen más dolga van és nem tud odafigyelni. Az elutasított összetörik, mert egyedül érzi magát, értelmetlenné válik az élete, ha nem érzi, hogy szeretik.

3. Hálátlanság

Egy hosszú kapcsolat megromlása felé mutat, ha természetesnek vesszük a kapcsolatot, és elhagyjuk azokat a magatartásformákat, amelyekkel kifejezzük, hogy a másik fontos számunkra. Többszöri ismétlődésnél sérül a szeretet kapcsolat.

4. Kicsinyesség

Lényegtelen dolgok túlhangsúlyozása. Pl. házastársi megnyilvánulás: „Hányszor mondtam, hogy három cukorral kérem a kávémat, és mindig csak kettővel hozod. Vidd vissza, hozz másikat!

A bizalmat romboló viselkedésformák

1. Visszaélés a bizalommal

Titkok kibeszélése, alkalmatlan időben, helyen való információ továbbadás. Pletykálkodás.

2. Hűtlenség, árulás

A kapcsolattal együtt járó kötelezettség megszegése. Házasságtörés, baráti, üzleti kapcsolatban való hűtlenség.

3. Őszintétlenség

Ködösen adni elő az igazságot, hogy azt így is, úgy is lehessen érteni. Hazudni, mellébeszélni.

4. Korrektség hiánya

Pl: hibázás esetén a hiba másra hárítása, elbagatellizálása.

5. Féltékenység

Házastársi kapcsolatban, szülő-gyermek viszonyában.

A tiszteletet romboló magatartásformák

1. Tulajdonságok, melyek miatt nem lehet tisztelni az embert

- Alkalmatlanság: a bevállaló, de kudarcot valló
- felelőtlenség: meggondolatlanul másokat, vagy saját magát veszélybe sodró
- korrektség hiányát mutató
- erkölcsileg megbukott.

2. Tulajdonságok, amelyek azt mutatják, hogy nincs tisztelet az emberben

- Kihasználás, csak valamilyen érdek miatt tartja vele a kapcsolatot
- mellőzés (nem fontos a társasága)
- társaságban a másik hibáinak kifigurázása, dolgainak leszólása.

A megértés akadályai

- Zárkózottság.
- Kisebbrendűségi érzések.
- Önismeret hiánya.
- Előítéletek képzése.
- Korábbi kapcsolatokban szerzett sérülések.
- Elidegenedés, fásultság, közömbösség – „már nem is érdekel az egész!”

A felsorolt dolgok egy hatalmas aknamezőt jelentenek az emberi kapcsolatok számára. Csak segítséggel lehet kijönni belőlük, ha egyszer ráléptünk. Az emberi kapcsolatok helyrehozásának egyetlen útja a megbékélés. Iszonyúan nehéz lehet alkalmanként higgadtságot gyűjteni, leülni, jól átbeszélni, megbeszélni, mi volt mégis jó ebben az egészben; és Isten elé vinni a problémát.

Mit jelent a megbékélés? – Azt jelenti, újra helyesen viszonyulunk valakihez; újra egyenesbe jövünk. Isten és ember kapcsolatában: Isten a megváltás által békült meg az emberrel. Isten az ember bűnét olyan mértékűnek ítélte meg, amiért a jóvátétel nem lehetett más, csak az Ő Fiának a vére. Isten ezért drágán megfizetett. Minden megbékéléshez jóvátételre van szükség. Nem lehet ezt megspórolni. Árat kell érte adni. Az árát úgy tudjuk megállapítani, ha felmérjük, mekkora is az. Ítéletet hozunk felette. A kapcsolatrendezés másik elmaradhatatlan kelléke, hogy elítéljük magunkban azt, amit tettünk. És elítélhetjük a másikban azt, amit ellenünk tett.

Ezekhez elengedhetetlenül szükséges a kommunikáció. Istennel és egymással. Akkor is, ha hallgatni, ha elvonulni lenne jó, hogy senkivel se találkozzunk.

KÖZREADTA: **VÉKONY JÓZSEFNÉ**

Beteg voltam és meglátogattatok…

Gyülekezetünk beteg, idős, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, igés kártya is nagy örömet okoz nekik.

A felsorolt testvérek címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelkipásztornál, és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható:

Bozsogi Jánosné
Erdei Béláné
Groska Erzsébet
Guti Györgyné
Hetzke József
Huszti Dezső
Kántor Imréné
Kárpáti Tivadarné
Kissné Boros Lídia
Liptai Sándorné
Magyar Gyuláné
Pap László és neje
Páka Elek
Rumbold Gyula
Sallay Lajos
Sós Gábor és neje
Szabó Lajosné
Szalay Mihályné
Szebeni Gyula és neje
Szigeti Béláné
Tóth Imréné
Vida Sándor és neje
Vodiczky Mária

A gyülekezeti **Nyugdíjas Klub** legközelebbi alkalma **2007. április 12-én** (csütörtökön), 15^{00} órakor lesz az alagsori teremben.

Vendégeink: **Mézes László,** a zuglói Szabadkeresztyén Gyülekezet lelkésze; és felesége, **dr. Marozsán Ibolya** szív és érrendszeri szakorvos.

Téma: **Korunk rizikófaktorai.**

A részvétel díjtalan.

Minden (nemcsak nyugdíjas) érdeklődőt szeretettel várunk!

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Köszöntöm az Olvasókat, és azért fohászkodom, hogy megérthessétek üzenetem fontosságát.

Az Életrevaló Karitatív Egyesület 1999. óta, nyolcadik éve működik eredményesen, és 2007. januárjától került baptista keresztyén személyek vezetése alá, Istentől kapott ajándékként.

Az Egyesület tevékenységi körét a következővel szeretnénk bővíteni a meglévők mellett: a jövőben az evangéliummal elérni szándékozunk olyan embereket, akik elhagyatottan, nehéz terheket cipelve élik életüket. Ilyenek pedig Budapesten (is) nagyon sokan vannak.

Ehhez a munkához kis, külön anyagi áldozatot nem jelentő hozzájárulásotokat kérjük szeretettel. Ha vannak közöttetek olyanok, akik adójuk 1 %-ával tudnák támogatni munkánkat, nagy segítség lenne. Adószámunk: 18683758-1-13.

De ha valakik lehetőségeik alapján jó szívvel többel is tudnának adakozni, egyesületi csekken (én adok az érdeklődőknek), vagy az OTP 11711034-20854162 számú számlára átutalással is megtehetik.

„Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteket az ő gazdagsága szerint dicsőséggel a Krisztus Jézusban. A dicsőség pedig Istenünké és Atyánké örökkön-örökké. Ámen." (Fil 4:19-20)

Hiszem, hogy Isten a keveset is nagyon meg tudja áldani!

Testvéri üdvözlettel:

MÉSZÁROS LAJOS
ELNÖKSÉGI TAG

Nyugdíjas Klub

Meghívást kaptunk a József utcai gyülekezet Nyugdíjas Klubjába. Köszönet a klub házigazdáinak: a Huszta házaspárnak.

A klub összejövetelein felekezeti hovatartozás nélkül, bárki részt vehet, aki testvéri közösségbe vágyik. Az alkalmakat Újvári Ferenc lelkipásztor testvér nyitja meg imádsággal, bibliaolvasással, rövid elmélkedéssel. Majd a jól megválasztott előadók bemutatkozása után sor kerül idős korunkat érintő tanulságos előadásokra a Biblia tükrében. Elhangzik egy-egy szavalat, az előadások végén kötetlen beszélgetés egymással, s az előadókkal. Örvendetes, hogy gyarapodik a klub létszáma!

HORTOBÁGYI LÁSZLÓ

Valóban feltámadt az Úr!

Ez a kijelentés minden idők leggyőzelmesebb üzenete. Emberként jött közénk szeretetével és alázatával Jézus Krisztus. Azért, hogy véghez vigyen egy művet, mely minden emberre személyesen vonatkozik. Mi teremtésünktől fogva tönkretesszük az Ő művét, ajándékát, amit Tőle kapunk. Ezért az élettel járó fájdalmakat, könnyeket, szenvedést, s végül a halált, mint befejezést, örököltük. Ő megérti helyzetünket, nyomorúságainkat, könyörül rajtunk. Közénk jön a földre, magára veszi a mi szenvedéseinket. *„Annak pedig, aki elküldött engem, az az akarata, hogy abból, amit nekem adott, semmit se veszítsek el, hanem feltámasszam az utolsó napon."* (Jn 6:39)

Ő maga tartotta szükségesnek, hogy megtestesüljön, szenvedjen és meghaljon értünk, mert Ő a szeretet! *„…Az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért."* (Mt 20:28) Krisztus kereszthalála és feltámadása lett az út, a példakép számunkra. Aki keresztyénnek vallja magát, Jézushoz hasonlóan: keresztjét hordozva kell eljutnia a mennyei dicsőségre, boldogságra. Ő így tanított erre: *»…Jézus ezt mondta tanítványainak: „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztjét, és kövessen engem."«* (Mt 16:24)

„…Valóban feltámadt az Úr…" (Lk 24:34) – ez a kijelentés öntörvényű, azt jelenti: tovább él bennünk, emberekben, a hívőkben, a gyülekezetekben. Tegyük hát a szeretet parancsát: *„Egymás terhét hordozzátok: és így töltsétek be a Krisztus törvényét."* (Gal 6:2)

H TNÉ

Nagyböjt

Csak nézem a Keresztet
S rajta elgyötört, ernyedt testedet,
És nem értem, csak érzem
Hogy árad belőle a végtelen Szeretet.

Csak állok a Keresztnél
És kérdezem, mit tettem én,
Hogy értem szenvedett
És vérzett el itt a végtelen Szeretet?

Semmit, jaj semmit, Uram!
Nem tettem semmit ezért,
Ellenkezőleg, önzésemben
Mindig csak bántottalak.

Hányszor hullott ostorcsapásként testedre
Hogy testvéreimet megszólván vettem a nyelvemre.
Hányszor nyomtam fejedre a töviskoronát,
Mikor közömbösen néztem mások kínját, baját.

S csak ütöttem, vertem húsodba a szegeket,
Mikor nem tudtam szeretni ellenségeimet.
Átszúrtam szívedet százszor és ezerszer,
Jaj, Uram, könyörgöm, ne vess meg! Ne vess meg!

Nem állok már a Kereszt előtt, térdre estem,
És leteszem ide megterhelt szívemet.
Neked adom, Jézus minden bűnömet,
Kérlek, bocsáss meg nekem, irgalmas szeretet!

NYÍRŐNÉ TOPOR ERIKA

Kedves Olvasóink!

Következő lapzártánk **április 22**-én vasárnap lesz. A májusi megjelentetésre szánt anyagokat eddig kérjük az újság készítőihez, vagy a gyülekezet címére eljuttatni.

A SZERKESZTŐSÉG

Budapest József utcai Baptista Gyülekezet
cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.
www.jozsefutca.baptist.hu „Folyóirat" rovatában is olvasható újságunk!
Rendszeres alkalmaink:
Vasárnap 9^{00} imaóra, 10^{00} és 17^{00} istentisztelet.
Szerda 18^{00} istentisztelet.
Péntek 18^{00} ifjúsági óra.
Énekórák: vasárnap 16^{00}, szerda 19^{00}.

Húsvét

Föltámadott a Krisztus!
– De csak azoknak:
Akik szeretnek!
Kik sohasem aratnak,
Mindig csak vetnek,
És megmaradnak
Balgán, halálig
Meleg, álmodó szívűeknek…
– Halleluja, föltámadott a Krisztus!

Föltámadott a Krisztus!
– De csak azoknak:
Kik sírni tudnak,
Eszményekért élnek,
És nem maguknak.
S fejükön hordják
Szent glóriáját
Láthatatlan töviskoszorúknak…
– Halleluja, föltámadott a Krisztus!

Föltámadott a Krisztus!
– De csak azoknak:
Kik bíznak bátran
Fényesebb hajnalok
Hasadásában.
Az igazságnak,
A szeretetnek
Húsvéti szent diadalában…
– Halleluja, föltámadott a Krisztus!

SZABOLCSKA MIHÁLY

Kerüld…

Kerüld a tanítót, akinek szívében becsvágy él, aki hírnévre szomjazik, s aki földi kincsre éhes.

Kerüld a barátot, társat vagy tanítványt, akinek jelenléte kedélyed nyugalmára vagy szellemi fejlődésedre káros.

Kerüld a házat s a helyet, ahol az emberek barátságtalanok, s ahol nem találsz nyugalmat.

Kerüld a vagyont, amelyhez csalás vagy tolvajlás útján jutottak.

Kerüld a kicsapongást és a könnyelműséget, amely értékedet embertársad szemében leszállítja.

Kerüld azt a tevékenységet, amelynek nincs értelmes célja.

Kerüld a szót, amely saját hibádat palástolja, de más hibáját aláhúzza.